

Р Е Ш Е Н И Е № 1 6 1

гр.Перник.15.09.2008 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на девети септември две хиляди и осма година, в състав:

СЪДИЯ: Е.И.

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 478/2008 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалба на **В.С. Д. и О. С. И.**, и двете с адрес: гр. П., ул. *****, №9 против решение № КЗ-4/16.07.2008 г. на Областен управител на област с административен център гр. Перник.

С атакуваното решение е допусната поправка на очевидна фактическа грешка на заповед № РД-225/19.05.2008 г. на Областен управител на област с административен център гр. Перник, с която е определено обезщетение на двете жалбоподателки по Закона за политическата и гражданска реабилитация на репресираните лица /ЗПГРРЛ/ и Наредбата за прилагането му. Допуснатата поправка касае размера на първоначално определеното обезщетение и правното основание въз основа на което е било определено.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно и се иска отмяната му с всички законни последици от това.

Ответника по жалбата - Областен управител на област с административен център гр.Перник не се явява в съдебно заседание и не изразява становище по така направеното оспорване.

Административен съд - Перник, след като се запозна с материалите представени по делото и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в законоустановения срок от лица които имат правен интерес да обжалват. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата се явява основателна по следните съображения:

Със заповед №РД-225/19.05.2008 г. Областният управител се е произнесъл по искане вх. № 94 00 19/25.01.2008 г. на В. С.Д. и О. С. И. за еднократно обезщетение по реда на ЗПГРРЛ. Основание за искането е факта,че техният баща С. Г.Ш./вж. представеното удостоверение за наследници/ е бил в затвора за периода 16.03.1945 г. до 14.06.1948 г., съгласно присъда на Народен съд Радомир и в последствие е бил реабилитиран.

Искането е уважено и е определен общ размер на обезщетението 2490.52 лв. Размера на сумата, която жалбоподателките е следвало да получат като обезщетение е изчислен по чл.6, ал.1 от Наредбата за прилагане на ЗПГРРЛ. Заповедта с която е уважено направеното искане е връчена лично срещу подпис на В. С.

Д.и О. С. И. на 21.04.2008 г., същата е влязла в законна сила и има всички правни последици на един стабилен административен акт.

След като заповед № РД-225/19.05.2008 г. е влязла в сила, административният орган установява, че неправилно е изчислен размера на обезщетението. Вместо да се приложи правната норма, която касае наследниците на репресирани лица /чл.7 от Наредбата за прилагане на ЗПГРРЛ/ е приложен чл.6, ал.1 от същата наредба, който се отнася за случаите когато обезщетение се изплаща на репресираните лица лично. За да коригира неправилното изчисляване на еднократното обезщетение Областният управител с решение № КЗ-4 от 16.07.2008 г. на основание чл.62, ал.2 от АПК допуска поправка на очевидна фактическа грешка и определя нов размер на обезщетението по ЗПГРРЛ.

При тези данни по делото съдът намира, че областният управител е действал незаконно, като е променил един стабилен административен акт. В атакуваното решение е посочено, че промяната се прави въз основа на предвидената в АПК възможност за поправка на очевидна фактическа грешка, но от събраните по делото доказателства е видно, че не е осъществена хипотезата на чл.62, ал.2 от АПК.

Понятието „очевидна фактическа грешка“ не е нормативно определено. Според правната теория очевидна фактическа грешка е налице винаги когато между формираната истинска воля на административния орган и нейното външно изразяване в писмения текст на административен акт има несъответствие. От текста на заповед РД-225 /19.05.2008 г. е видно, че такова несъответствие не е налице. Напротив размера на еднократното обезщетение е изчислен правилно според приложената правна норма. Ето защо решаващия състав приема, че не е налице фактическа грешка, а неправилно прилагане на относимата към фактическия състав правна норма.

Смисъла, който законодателя влага в правната норма на чл.62, ал.2 от АПК определя очевидната фактическа грешка, като техническа грешка, като пропуск който може да бъде установен от всички останали доказателства в преписката. В конкретния случай, с атакуваното решение № КЗ-4/16.07.2008 г. е променен размера на обезщетението от 2490.52 лв. на 1513 лв., но за да се извърши тази промяна е приложена друга правна норма - чл.7 от Наредбата за прилагане на ЗПГРРЛ. Новият административен акт има съвсем различно съдържание и насоченост, формира друга воля на административния орган различна от вече заявената със заповед № РД-225/19.05.2008 г. С допуснатата корекцията е настъпило ново правно положение и то е по неблагоприятно за жалбоподателите.

С решение О КЗ-4/16.07.2008 г., макар да е изменена само цифрата на определеното обезщетение, с т.нар. „поправка“ се формира друга воля на административния орган при издаването на индивидуалният административен акт. В този смисъл не е налице поправка на очевидна фактическа грешка, тъй като смисъла на този законов термин е в това да се коригира един административен акт, така че да изрази правилно формираната вече воля на административния орган. Административният акт, който се коригира и акта, чрез който се извършва поправката трябва да бъдат в синхрон, да образуват едно цяло. Двата акта не могат да си противоречат и да пораждат различни по своето съдържание правни последици, както е в конкретния случай.

Изложеното до тук налага извода, че административния орган е допуснал с решението си за корекция, промяна на влязъл в сила административен акт, в нарушение на административно производствените правила, материалните разпоредби и по този начин е действал незаконно.

При наличието на така установените нарушения атакуваният административен акт издаден на основание чл.62, ал.1 от АПК следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143 , ал.1 от АПК, в тежест на ответника по жалбата — Областен управител на област с административен център гр.Перник са и направените от жалбоподателите разноси по делото общо в размер на 120 лв. , представляващи държавна такса 20 лв. и 100 лв. възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, изречение второ от АПК, Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № КЗ-4/16.07.2008 г. на Областен управител на област с административен център гр. Перник, с което е допусната поправка на очевидна фактическа грешка на заповед № 225/19.05.2008 г. за определяне на еднократно обезщетение по Закона за политическата и гражданската реабилитация на репресираните лица и Наредбата за прилагането му.

ОСЪЖДА Областен управител на област с административен център гр. Перник да заплати на **В. С.Д. и О. С. И.**и двете с адрес: гр. П., ул. *****, №9 сумата 120 лв. представляваща разноси в настоящето производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: